

Sygn. akt: III U 641/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy I Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2013 r. w Ostrołęce

sprawy z odwołania M. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania M. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 31.07.2012r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. T. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od dnia 29.07.2012r. do dnia 29.07.2014r.;
- stwierdza odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.07.2012r. Oddział ZUS w P. odmówił M. T. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W odwołaniu od tej decyzji M. T. stwierdził, że decyzja jest dla niego krzywdząca. Podniósł, że jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że w przypadku odwołującego się nie zostały spełnione przesłanki wymagane do przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Wynika to z faktu, że zarówno lekarz orzecznik ZUS jak i komisja lekarska ZUS uznali, że nie jest on osobą niezdolną do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

M. T. podczas pracy w dniu 03.02.2011r. doznał urazu twarzoczaszki – oczodołu lewego z uszkodzeniem oka lewego. W wyniku tego nastąpiła enukleacja oka lewego. Ma protezę tej gałki ocznej.

Organ rentowy uznał, iż zdarzenie to było wypadkiem przy pracy. Przyznał M. T. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od dnia 04.08.2011r. do dnia 28.07.2012r.

W dniu 15.06.2012r. M. T. złożył w O/ZUS wniosek o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Po zbadaniu wnioskodawcy lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 29.06.2012r. uznał, iż nie jest on niezdolny do pracy. Na skutek wniesionego przez M. T. sprzeciwu – jego stan zdrowia był badany przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 20.07.2012r. zajęła analogiczne stanowisko.

W oparciu o te orzeczenia zaskarżoną decyzją ZUS odmówił M. T. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jedn. Dz.U. z 2009r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje na podstawie tej ustawy ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje art. 12 ust. 1-3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), który stanowi, iż jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, zaś częściowo niezdolna do pracy jest osoba która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS na mocy art. 17 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w sprawach nieuregulowanych w ustawie wypadkowej znajdują zastosowanie przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania M. T. zależna była od wykazania przez niego, że jest on osobą niezdolną do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Na okoliczność stanu zdrowia odwołującego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych: neurologa, laryngologa, chirurga-ortopedy, okulistyki i z zakresu medycyny pracy.

Biegli po zbadaniu odwołującego oraz po zapoznaniu się z jego dokumentacją medyczną rozpoznali u niego: stan po urazie twarzoczaszki, złamaniu oczodołu lewego, usunięciu rażonego oka lewego, jednooczną, nawrotowe zapalenie tęczówki i rogówki oka prawego, wzrosty ciśnienia wewnątrzgałkowego oka prawego, angiopatię nadciśnieniową siatkówki oka prawego. Nadto rozpoznali stan po urazie głowy ze złamaniem przedniej ściany zatoki szczękowej lewej, szumy uszne w wywiadzie, obustronny niedosłuch większy po stronie lewej stopnia lekkiego, przewlekłe zapalenie zatok obocznych nosa, słuch wydolny socjalnie oraz bez ogniskowego uszkodzenia OUN zawroty głowy (k.17-19).

Natomiast z opinii uzupełniającej biegłych wynika, że M. T. jest osobą częściowo niezdolną do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Ze względu na okoliczność, że M. T. pobierał świadczenie rehabilitacyjne do dnia 28.07.2012r., biegli stwierdzili, że niezdolność ta trwa od dnia 29.07.2012r. przez 2 lata (k.22).

Organ rentowy zaakceptował treść tej opinii, nie wnosząc do niej zastrzeżeń ani co do stopnia niezdolności odwołującego, związku tej niezdolności z wypadkiem przy pracy ani co do czasookresu trwania tej niezdolności (k.40). Nie wniósł także o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych ani opinii uzupełniającej.

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywoły i wnioski zawarte w pisemnych opiniach biegłych sądowych. Na okoliczność stanu zdrowia M. T. wypowiedali się biegli specjalizujący się w schorzeniach, które były efektem wypadku przy pracy, któremu uległ odwołujący oraz lekarz z zakresu medycyny pracy. Wnioski biegłych zostały sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującego się i analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w związku z występującymi u niego schorzeniami. Wnioski wynikające z opinii są jasne, zostały poparte logiczną argumentacją, z której wynika, że wypadek przy pracy spowodował u M. T. częściową niezdolność do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na 2 lata, licząc od dnia 29.07.2012r.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12.01.2010r. (I UK 204/09) - w sprawie, której przedmiotem jest prawo do renty z ubezpieczenia społecznego, warunkująca powstanie tego prawa ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych, musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń ubezpieczonego. W niniejszej sprawie przekonanie odwołującego o przysługującym mu prawie do renty z tytułu wypadku przy pracy takie oparcie znalazło w dowodzie z opinii biegłych.

Zgodnie z art.100 ust.2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z art.17 ust.1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - jeżeli ubezpieczony pobiera świadczenie rehabilitacyjne, prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego świadczenia.

Ponieważ M. T. pobierał świadczenie rehabilitacyjne do dnia 28.07.2012r., zatem prawo do wypłaty renty powstaje dopiero od dnia 29.07.2012r. Odwołujący wniosek o rentę złożył przed tą datą, a zatem zostały spełnione przesłanki do przyznania renty na okres od dnia 29.07.2012r. do dnia 29.07.2014r.

Mając to na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie istniały podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organ rentowy za nieprzyznanie odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy już na etapie postępowania przed ZUS.

Sąd miał w tym względzie na uwadze fakt, że biegli sądowi, dokonując oceny stanu zdrowia odwołującego, dysponowali jedynie dokumentami, które złożył on w organie rentowym. W oparciu o te dokumenty doszli do odmiennych wniosków aniżeli organ rentowy. Wobec powyższego Sąd uznał, że także ZUS miał możliwość dokonania takiej oceny na etapie własnego postępowania.

Z tych względów orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.